

מאשים קאד

גיבור המלחמה בילדט, מומחה לנשים עירוניות

במדינה

העם

טעגד היסטורי

שלוש שורות של אמהות מדושנות עונג הסתכלו במחזה בפנים זוהרות. המורה העצבנית והמיוזעת עמדה בפניה, כיחנה את הילדים, אלה, חבושים כובעים של מלחים, ישבו על הריצפה הצבועה בכחול-כביסה, שרו על הדוגית שכל מלחיה נרדמו. כיתה א' — אחת מיני רבות ברחבי הנה ארץ — ערכה את חגיגת-הסיום של שנת-הלימודים.

ילדים אלה לא ידעו על מוראות העולם — על המשברים כברלין הרחוקה ובכחית היר קרובה, על העננים המתקבצים של בעיית הפליטים, על הרעש של תעמולת-הבחירות האווילית-ברובה. הם היו עסוקים בהצגתם הפשוטה והפרמיטיבית, לעיני האמהות הקורנות מנחת.

אולם מבחינה מטויימת, היתה הצגה זו חשובה יותר מכל אירועי המדינה. כי בחדר מחניק זה התכנס התא היסודי של הנהגה הלאומית. רבבות תאים כמותו — כיתות וסדנאות, קיבוצים ומשרדים ויחידות צבאיות — מהתים יחדיו את הגוף יותר מכל דיבורי המנהיגים.

כאשר הילדים קיבלו את תעודותיהם ויצאו בצעקת-הדחה אל החצר, לקראת חופי שטח בת החודשים, היתה להם ההרגשה כי נזכחו במאורע ההיסטורי. יתכן כי צדקו.

פרשת גלובקה

„האייכמן של בון“

„קולגה יקר“, כתב רוברט טרבאציוס אל עורך-הידן פרוספור ד"ר פרידריך קארל קאול. בקשתו: לאפשר להנאט שטאפ בגרמניה המזרחית נגד גלובקה, כדי לראות אם יש בו כדי „להוריד את עומס האשמה ממרשי“.

הקולגה יקר, יהודי-גרמני שבא למשפט כמשקיף מטעם ממשלת גרמניה המזרחית, לא נפל במלכות. „העובדה שהיו פושעי מלחמה אחרים, מהם חשובים ורבי-השפעה כמו גלובקה, אין כדי להפחית את אשמתו של פושע-המלחמה אייכמן“, השיב. הוא לא מסר את החומר לסניגור.

השבוע כינס קאול את עתונאי ירושלים, הגיש להם ציור נוסף של מיסמכים נגד גלובקה, יועצו הראשי של קונראד אדנאור. הם הספיקו להצדיק את הסיסמות שהוצעו עליידי קאול בחוברת מיוחדת המיועדת למצניגי הסרט התעודתי מיבצע יו"ד, המוקדש לגלובקה: „מהיטלר ועד אדנאור — דרך-חייו של פקיד הרצח“, הביורוקראט של ה„מחת“, „אייכמן עומד במשפט — האיכמנים יושבים בבון“, „האייכמן של בון“.

במקום המישימה. לעתונאים, שהתרי גלו למראה המיסמכים הנאציים שהצטברו בחיק משפט אייכמן, נראו מיסמכי גלובקה מוכרים. היתה להם אותה הצורה האופיינית של הביורוקרטיה הנאצית.

עד עליית היטלר לשלטון היתה גלובקה עסקן של מפלגת ה„צנטרום“ (המרכז), המקבילה למפלגת הדתית-הלאומית בישראל. באותה שנה הצביע הצנטרום בעד חוקי ההסכמה, שהעניק להיטלר סמכות דיקטטורית.

באותה שנה עצמה נתמנה האנס גלובקה לדרגת „רב-יועץ מיניסטריוני“ במשרד-הפנים הגרמני. הדרך היתה אופיינית: הוא תפס את מקומו של יועץ אחר, שסולק מעבודתו. הסיבה, הנקובה במיסמך ההעברה: „השתייכות לגזע היהודי“. בהצעת המינוי נאמר: „היועץ המיניסטריוני ויטלסהופר הוע" בר מתפקידו... המשכורת שלו התפתחה... על כן נמסרת המישרה הפנויה ליועץ ה" מיניסטריוני ד"ר גלובקה.“

ההמשך: תעודה מיום 7 במרס, 1941, הקובעת כי „ויטלסהופר, פרידריך יוסף ישראל... ויטלסהופר, אליזבט שארלוטה שרה, מבית הירש“ איבדו את נתינותם הגרמנית. „רכושם של הנ"ל מופקע.“ הפירוש: קודמו של הדי"ר גלובקה נשלח למחנה-מחט. לפי חוק אשר גלובקה עצמו השתתף בניסוחו, הם איבדו אוטומטי את נתינותם ואת רכושם ברגע שהועברו על-ידי אייכמן אל מעבר לגבול.

דאגתו של האנס. לא במקרה נשאו שני הקורבנות את השמות „ישראל“ ו„שרה“. ביום 15 ביוני, 1945, כתב היינריך הימלר בכבודו ובעצמו למשרד הפנים: „ב"שעה שהרציני בפניו על השימוש בשמות גרמניים עליידי יהודים, הטיל עלי הפירור את המשימה לדאוג לכך כי השאלה תסודר עליידי חוק. יש להביא לכך שהיהודים שוב לא יהיו רשאים לשאת שמות כמו זיגפריד ויטסנלדהי, וכי יחוייבו, אם הם כבר גושי-אים אותם, לוותר עליהם. לצורך זה חייבים להכין רשימה של שמות יהודיים, אותם יהיו היהודים רשאים לשאת, כמו לוי יעקב, קוב, וכי. מתחת לחתימתו של הימלר מופיע עים ראשי-התיבות של גלובקה, כאישור לכך כי העניין הועבר לטיפולו.“

כעבור שבועיים בלבד הוצע גלובקה את הצעותיו בכתב. „ביטול השמות הפרטיים הגרמניים של היהודים אינו רצוי, כי הדבר יאפשר ליהודים בעלי שם רע להסתח את זהותם. יתר על כן, בשפה הגרמנית נהוגים שמות רבים שמוצאם יהודי, כמו למשל יוחנן (האנס), יוסף, מריה, אליזבט וכי. אם תחובר רשימה של שמות יהודיים, שיתמשו היהודים דתקא בשמות אלה. על כן יש צורך להכליל ברשימה רק שמות יהודיים בצורתם העברית המקורית, ולא בצורתם הגרמנית.“ גלובקה לא רצה כי יהודים יתמשו בשמו שלו — האנס — שמקורו עברי. על כן ה" בר בעצמו רשימה (שסיימה שלה, מתוקנת בכתב-ידו נשמרה). היא כוללת שמות כמו אביעזר, חגי, פלג, צדוק. כדי להזהיר בפני שמות יהודיים מוסוים, אף הוסיף גלובקה רשימה של שיבושים: „אברהם — אבר, אברם, ברהם, ברהם.“

לבסוף הוצע גלובקה לחתור על שינוי השמות, ותחת זאת להוסיף לכל יהודי את השם „ישראל“ ולכל יהודיה את השם „שרה“. שמות אלה, שהונסו לתעודותיו של כל יהודי, הקלו לאחר מכן במידה מכ"רעת על זיהוי ומאסר המועמדים להשמדה. טען קאול: „גלובקה היה בענין זה קיצוני יותר מהיטלר ומהימלר.“

תמונות עירוב. תעודה מיוחדת ב"מינה, בחתימת גלובקה, נשלחה ביוני 1944 לכל המשדרים הגרמניים בשטח-החסות (צ'כיה). הודון: נטואין בין אורחים גרמניים ואורחי שטח-החסות. כדי לשמור על (המשך בעמוד 8)

• שמות בעלי צילי גרמני קדמוני, ה" מופיעים באגדות ששימשו יסוד לאופרות של וואגנר ופולחן הגזע הגרמני.

הפרשה שהסעירה את העולם ואת היישוב הישראלי בארץ במשך שנתיים — מוגשת כאן בניתוח קר ומעשי של עתונאי מזהיר. זהו ספר ראשון מסוגו — המנתח באופן כולל ומקיף ביותר את דמותו האישית של צורר הדור — אדולף אייכמן — ניתוח המבכיר מדוע וכיצד, למעשה, הגיעה האומה הנאצית לדרגה כה גבוהה של אכזריות.

האיש מאחורי הצלב

(פרשת אדולף אייכמן)

- * מה חבוי מאחורי דמות עלובה זו של קצין הס.ס. הבכיר?
- * מה מידת אחריותו של רב הטבחים הנאצי בהשמדת מיליוני יהודים?
- * מה היו מגמות הטבח הגדול ומי הפעיל את מכונת השמדה הגדולה?

על הכל במסגרת ספרו של העתונאי הדינאמי — משה ארבל

האיש מאחורי הצלב

(פרשת אדולף אייכמן)

להשיג בכל הקיוסקים — 1.90 כ"ס במחיר — 1.90

ה„בסט סלר“ של שנת 1961

סטאלג 13

המוזרה באפיזודות השכי הנאצי בשלהי מלחמת העולם השנייה

סטאלג 13

מחנה השכויים שמפקדיו וחיליו היו לא פחות מאשר קצינות ס.ס. אכזריות. נקבות מטורפות-מין וכמיהה עזה לדם.

הופיעה מהדורה שניה — הכמויות מצומצמות

קטעים מתוך ספר הכיס שמהדורתו החדשה תופיע בימים הקרובים

רוץ עד הסוף

מאת נאם סנד

אדית זעה שוב, מטילה את זרועותיה הערומות על חזהו ומחליקה על בטנו. יצריו נדלקו. מהעבר השני, זעה הנערה הקוריאנית. בדמדומי הצללים ראה את אישונה מורחבים ופשט את אצבעותיה, גונע בשדה החשוף והצונן. היא רטטה ומצמצת. נדקת לצלעותיה ומעבירה יד רועדת על חלציו...

להשיג בימים הקרובים בכל הקיוסקים — המחיר — 1.90 ל"י